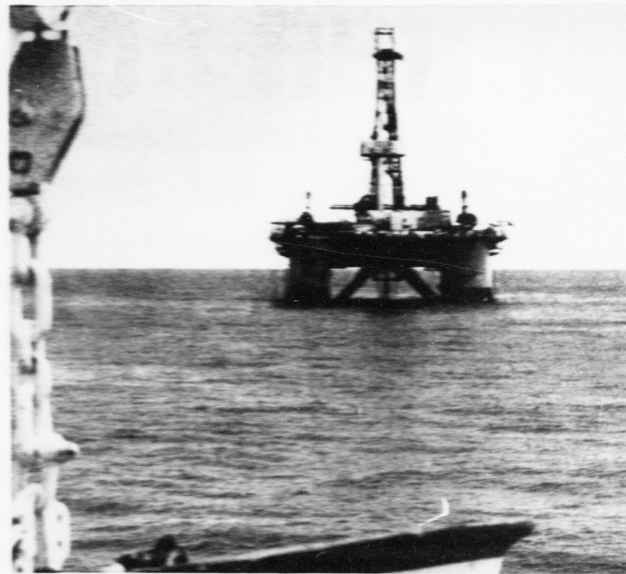

Oljuvinnan

Vit nærkast nú tí lótu, tá avgerð má verða tikin, hvørt Føroyar skulu fara upp í oljuvinnuna á ein ella annan hátt. Vit verða av innlendis og uttanlendis orsøkum tvungin at taka støðu, áður enn alt ov long tíð er runnin. Minkandi vinnumøguleikar, vaksandi arbeiðsloysi og slakur landskassi eru tær mest vanligu innlendis orsøkirnar til at fara upp í oljuvinnuna.

Viðurskiptini uttan um okkum hava ikki minni tyding í hesum sambandi. Fyri hvørt ár, sum liður, nærkast norðmenn og bretar við oljuvinnu síni okkara búskaparlíga øki. Longu nú er vandi fyri, at okkara olja setir til brunnarnar hjá norðmonnum og bretum. Tað er jú klárt, at er olja í okkara undirgrund og aðrir bora bert fáar fjórðingar frá okkara mark, ja, so setir oljan frá okkara øki til hesi borifelt

eims og oljan hjá bretum ella norðmonnum. Velja vit at biða til dømis 25 til 50 ár við okkara oljuvinnu, so er vandi fyri, at dastið av okkara møguligu feltum langt síðani er vorðið pumpað upp gjøgn-

um norskar og bretskar oljuboribrunnar.

TÍÐIN nærkast tískil tí lótu, tá vit eru noydd at taka støðu til spurningin, hvørt vit eiga at fara upp í ella ikki. Til tess at

kunna taka støðu er umráðandi, at savna saman so nógv vitan um allan oljuspurningin sum møguligt. Kanningar eiga at verða settar í verk og úrlitini av hesum kanningum eiga at verða almannakunngjörd. Í hesum sambandi kunnu vit nevna, at DGU — danski jarðfrøðis- stovnurin longu hevur gjørt ávísar kanningar, men hesar eru enn ikki almannakunngjördar. Hetta er átaluvrt og hetta fara pressan og almenningin ikki í longdini at lata sær lynda. Tað rætta er, at allar upplýsingar kring oljuspurningin verða almanna- kunngjördar, so almenningur og politikarar hava eitt haldgott grundarlag fyri at kunna taka eina skilagóða og samfelagsgagnliga støðu til eina møguliga komandi føroyska oljuvinnu.

sosigaley

Dimmalætting
DAGBLAÐIÐ
14. SEPTEMBER
FRÍÐUR FØROYAR
NORÐMENN

Dagblaðið og figgjariológin

Dagblaðið skrivar í gær í oddagrein um figgjariológ-uruppsskið fyrri 1992. Bláttíð heldur, at betta uppskið er realistisk, og at tað verður eitt gott grundarlag fyri figgjar- og búskaparpólitikki samgongunnar. Bláttíð skrivar:

«Við teim búskaparvæðum íð vemið hava seinasta árin hevur landsstjórn og lógar- og skattátt havi eina bundna uppgávu. Og hon var, at gjaldgjarnahallit skuldi fást bertur á tað hevd vemið at ov stort og uttanlands- skuld feroyska samfelagsins var vorðin alt ov stor.

Hetta ferdi við sál- lagn innleiðing til landskassan og neyðugt var á við stór- um spurningum. Pen- gingsreymunin gjøgn- um landskassan av samfelagsins og av út- ur í samfelagið hevur áhvegin eisini stóran

tyding fyri samfelags- búskapin.

Um spurn vemið so nagi á landskassans figgjariológ seinasta 3 árin, at jarnlag var á roknskapinum, hevði nagi meira vemið steg- að upp í samfelagsins enn tað er.

Við hava seinasta figgjariológur og landskassapólitikkur- in vort hall uppá fimm hundrad milljónir krónur. Hetta hevur vemið upprætt landskassans í samfelagið at yvir- tað, sum komið er í kassan frá skatti, tolli, statsgjöldum o.s. Hetta skýrir til samfelagsbúskapin hevur landskassan læna meginpartin uttan- lands, soleiðis at sam- felds skuld landskassans nu er umleið 2 mia. kr.

Hvast samstundis landskassan uttanlands hjá privata sektornum er minkað, so kann landskassan ikki halda fram við at økja sína skuld nagi áttund. Stóra takid er á nu at

fáa jarnlag í lands- kassapólitikkur, stegja við at økja lán- skuldina.

Figgjariológuruppsski- dið, sum í dag verður framlagt í tinginum nærkast stórliga hes- um málserningi.

Uppsskið jarnlagar við eina halli, sum er nagi minni enn tað, sum hevur vemið van- ligt og neyðugt sein- astu árin. Minus-talið á figgjariológini 1992 verður minni enn eitt hundrad milljónir krónur.

Hvast landsstjórn- nekur ein pólitikk, sum fer at hava størri virk- semu við sær, ei bert roknað við einari líari innleiðing — minni enn 1% í mun til figgjariológina 1991. Út- reiðslur lækka við umleið 250 mio. kr. ella við næstan 8%.

Eftir øllum at døma er uppskið realistisk og verður eitt gott grundarlag fyri figg- jar- og búskaparpó- litikki samgongunnar.

Lýsið í sosialinum

— er altíð á staðnum

Skilagóðar ilögur

Nu flakavirkjunum tørvur fisk og landið alt er komið í búskaparlíga kreppu, verður orðið rationalisering og effektivisering ofta havt á munni. Tað er umráðandi, at tað verður rationaliserað bæði innan tað almenna og tað privata. Flakavirk- ini royna eisini at vera við í royndunum at rationalisera framleiðslu- na, soleiðis at sum mest fast burtur ur minkandi ravørni og soleiðis at voran, sum verður utflutt, er í floks. Nu um dagarnar tók eitt av okkara størstu flakavirkjum, Handils- og frystivirk- ið í Fuglafirði, í bruk eina spildurnygga flakalínu, sum skal bota munandi um dygdina á fiskavør- um umframt at hon sparir lónarutreiðslur. Tað er gott, at virkis- leiðslurnar hyggja frameftir og fremja slíkar ilögur. Tað er sjálvandi spell, at fólk missa arbeiði av hesum avum, men tað verður

torført at arbeiða moti teimum teknisku fram- stigunum, sum nú eina- ferð henda á hesum øki. Virkini eru noydd at fylgja við fyrri at kunna klara seg. Tosa vit um at varðveita verandi ar- beidspláss, so er tað heldur feskka útflut- ingin av fiski, vit skulu hyggja nærri at. Tað kann ikki vera rætt, at skip okkara fara av landinum við fiskinum, uttan at ein hond hevur nomið hann her á landi. Vit mugu hava sum setning at arbeiða og virðisøkja fiskin í Føroyum. Tí er tað spell, tá vit nú frætta, at ávísar reiðarar lata skip síni burturav senda fiskin feskkan av landinum. Tá hevði verið skilabetri um reiðarar og virki tóku hendur saman og framdu slíkar nýlögur sum virkið í Fuglafirði er gott dømi um.